

[Jefsen Christensen.]

Gældsbyrde sænket og faa større Magt over deres Ejendom. Skal dette kunne lykkes: at skaffe Jord til Hjem for Ungdommen samtidig med, at man konsoliderer de nuværende Ejendomsbesiddere gennem det, der her tilsigtes, kan der ikke gaa uoverskuelig Fremtid, før vi naa frem til en Løsning af Spørgsmaalet. Men kan man ikke naa dette ved Hjælp af Landsdelens egen Befolkning, maa de nye Hjem til Dels rekruteres af Kræfter Nord fra, som vil tage Jorden i Besiddelse.

Det kan ikke nytte — jeg har ogsaa set af Forhandlingerne i det andet Ting, at man der har været opmærksom derpaa —, at man tænker, at her har vi et Kanada for Ungdommen fra det øvrige Land, der ikke kan finde Beskæftigelse. For det første trænger vi dernede ikke til, at de med Eventyrlyst i Blodet bosætter sig i de sønderjydske Landsdele; lad dem søge ud i den store Verden, hvorhen deres Eventyrlyst driver dem, vi har ikke Brug for dem. Det kan heller ikke nytte, at der sker det, som vi saa straks ved Landeværnets Oprettelse: at nogle af dem, der først meldte sig for at tage Ejendom og Jord i Besiddelse i Sønderjylland, var havareerede Eksisterer heroppe fra, som en Gang havde haft Ejendom, men var gaaet baglæns fra den, som man siger, paa en eller anden Maade havde været uheldige. Man kan ikke sige om alle disse Elementer, at de er havareerede — det kan undertiden være Mennesker, som uden egen Skyld er kommet i den Situation, hvori de er —, men i al Almindelighed trænger vi ikke til Folk, der ikke har kunnet klare sig selv i det øvrige Land. Lad hver Landsdel for sig have nok i sine, vi har saamænd nok i vore i Sønderjylland. Skal Sønderjylland rekruteres fra det øvrige Land, bør det være af Kræfter, der baade har Villie og Evne til at bære danske Landbrugsformer ned til Sønderjylland under saa eftertragtellesværdige Former, at de fornyer den hidtil gældende Opfattelse af Landbrugsdriften i Sønderjylland paa lige saa heldig Maade, som Udviklingen har gjort det herhjemme siden 1864 fremefter.

Disse Ting vil jeg gerne have Lov til at sige, fordi det i Virkeligheden har været saadan i al den Tid, vi har været under Fremmedherredømmet, at vi ikke alene paa Sprogets og Aandens Omraade, men ogsaa paa det økonomiske, særlig det landbrugsmæssige Omraade, Gang paa Gang har kunnet hente Impulser Nord fra til Gavn f. Eks. for Udviklingen paa Mejeri-driftens Omraade og meget andet. Og det,

der gerne skulde ske, ogsaa ved Hjælp af denne Lov, er da, at vi bl. a. fik Kræfter Nord fra til Sønderjylland, som kunde vise Vej paa det landbrugsmæssige Omraade og gennem en langt stærkere Udnyttelse af Jorden vise, hvorledes dansk Landbrug drives under de bedste Former.

Jeg har lagt Mærke til, at Pastor Schmidt nærer nationale Bekymringer i Forbindelse med Fræmsættelsen af dette Lovforslag. Jeg vil herom gerne sige, at det er der aldeles ingen Grund til. Alt, hvad der hidtil er sket af Foranstaltninger fra Statsmagtens Side til Støtte for den økonomiske Udvikling i Sønderjylland, er afgjort sket paa en saa neutral Maade, at det nationale Mindretal paa ingen Maade har Grund til at føle sig brøstholden derved, tværtimod kan jeg sige. Og der vil heller ikke i Fremtiden, efter Vedtagelsen af denne Lov, blive nogen som helst Grund for Pastor Schmidt og hans Meningsfæller til at nære Bekymringer; de vil sikkert ogsaa under den fremtidige Behandling af denne Sag blive behandlet som fuldstændig jævnyrdige og ligestillede Medborgere, hvad der i øvrigt er den mest selvfølgelige Ting af Verden.

Naar vi saa endelig naa frem til Afhændelsen af den Jord, der tænkes købt for de Midler, der her stilles til Raadighed, saa vil jeg gerne herfra udtale Ønsket om, at Afhændelsen af Jorden maa komme til at ske uden Principrytteri af nogen Art. Det, der trænges til dernede, er Erkendelsen af Livets Mangfoldighed, Erkendelsen af, at man ikke kan lægge sig fast paa en ganske bestemt Opfattelse, men maa søge at løse Spørgsmaalet i Overensstemmelse med Kravene, som de kommer til at foreligge fra Tilfælde til Tilfælde. Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig om, hvordan jeg kunde ønske denne Sag udformet i Fremtiden, idet det er givet til Kende, at der til Efteraaret vil blive fremsat Lovforslag om en endelig Udformning af Reglerne om Jordens Afhændelse; det bliver nærmest Indkøb af Jord, der bliver Tale om i den kommende Sommer.

Det forekommer mig, at Lovforslaget tager Opgaverne i den rigtige Rækkefølge, idet det, der stilles op som Nr. 1, er Indkøb af Jordarealer, der skønnes velegnede til Udstykning og Oprettelse af nye Landbrug. Naar jeg siger, at det forekommer mig, at Opgaverne tages i den rigtige Rækkefølge, er det, fordi ogsaa jeg kunde have næret Ængstelse for, at hvis man var begyndt med Punkt 3: Anlæg af Veje gennem Arealer, der egner sig til Opkøb og Udstykning, kunde det medføre, at de, som i Øjeblikket ejer Jorden, kom til at indkassere en Pris for